

Vážený a milý pane doktore,

s přibývajícímí léty si stále víc uvědomuji, že jeden z největších darů, které jsem dostala od života, jsou vzácní lidé, jež jsem poznala. Patříte mezi ně i Vy, a protože jinak není mnoho příležitostí o takových věcech mluvit, využívám Vašeho životního jubilea, abych Vám poděkovala za to, co jste pro mne znamenal za mého působení v Ústavu, a za to, že celá ta léta i díky Vám zůstávají ve vzpomínkách pěkná.

I teď po létech mám vždycky radost, když se mi poštěstí potkat Vás a uvědomit si, že jste stále takový, jak si Vás pamatuji: svěží, vlídný, plný živého zájmu a pochopení.

Připojujeme se, Václav i já, ke všem, kdo svými příspěvky vyslovují svůj vztah k Vám. I my Vám přežeme jenom všechno dobré, a já mám navíc přání, abych - až Vás zase potkám - měla znovu ten milý pocit, že čas vlastně ani tak neutíká.

Vaše

Věra Vašková

K 21. září 1981